

Scénář

Vzpomínky Milana Pekárka

Pan Milan Pekárek se narodil v Teplicích a vyrůstal v Dubí. Do Teplic se poté příženil a nastěhoval se do domu rodičů své ženy. Navštěvoval základní školu v Dubí 1. V dětství mezi jeho oblíbené koníčky patřil fotbal s kamarády, stavění bunkrů a hra na vojáky. Pana Pekárka vedla k víře jeho rodina a takto na to vzpomíná:

Ano, já jsem vyrůstal ve věřící rodině. Ve škole byla výuka náboženství, ale tehdy jsme ve škole byli jen dva žáci ze 150 žáků....

Jeho snem bylo studovat Střední školu strojní, kam se tedy nedostal, a nakonec se vyučil nástrojářem v Národním podniku Somet v Teplicích. Co bylo tedy důvodem, že se na školu nedostal:

Důvodem bylo, že jsem vyrůstal ve věřící rodině....

Pan Pekárek se rovněž seznámil s biskupem Štěpánem Trochou a takto na něj vzpomíná:

Znal jsem ho jako kluk...

Byl velký skaut...

Byl to takový můj chlapecký vzor statečnosti...

Štěpán Trochta vzpomínal na to ....,že německý koncentrák byl oproti komunistickému vězení láně...

Na zámeckém náměstí v kostele mě bírmoval

Církevní činnost pana Pekárka musela být velmi obezřetná. V Teplicích měli svoji partu mezi Salesiány, kteří je vedli. Pan Pekárek také podnikal riskantní cesty do Německa pro církevní knihy:

Byly to knížky v němčině. Od každého titulu to byly dvě tři knížky.

Knihy jsem vozil do Geisingu

Zde žila rodina, ke které knihy vozil a oni je sem potom pašovaly v batohu. Při těchto cestách si musel dávat velký pozor, aby nebyli zadrženi policií. Čemuž se tedy nevyhnuli:

Ano, stalo se mi, že nás chytli.

Většinou jsme tam jezdili v neděli...

my jsme přijeli na hranice....kolem deváté desáté večer

Celníci, nejdříve němečtí, otevře kufr...zvedli přední kufr a tam byly knížky.

Já jsem ti knížky zapomněl vyložit. Ján vyložil jen ty, co jsem měl vzadu na sedačkách.

Následně je hned uvěznili a každého do samostatné cely. Absolvovali výslech až do tří hodin do rána. Co je zachránilo:

Odpovídali jsme stejně, že jsme byli u příbuzných toho Salesiána. On je tam opravdu měl.

Jaký dopad měla tato událost na pana Pekárka, to se dozvěděl až po Sametové revoluci.

Od té doby jsem byl vedený ve svazku StB.

Byl jsem tam vedený jako osoba určena ke spolupráci nebo perzekuci.

K panu Pekárkovi se také dostala petice Několik vět, kterou tedy podepsal a následně se

...a najednou slyším....– teď vám přečteme signatáře petice Několik vět ....Milan
Pekárek, nástrojář

Ani ne do hodiny přiběhl kádrovák ....

Teďka hlásili tvoje jméno na Hlasu Ameriky

**Jeho nadřízený mu udělil mravokárnou přednášku, ale naštěstí v této době už se blížil
rok 1989 a rodina pana Pekárka se perzekuci vyhnula.**

Scénář připravili žáci ZŠ Edisonova v Teplicích

Aisha Volfová, Adriana Oličová, Vojtěch Radosta a Tereza Pavlíková

